

ע"פ 5808/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 5808/14

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

ה המבקש:

פלוני

ה המשיב:

נ ג ד

מדינת ישראל

ה המשיב:

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דין של בית המשפט המחוזי
ירושלים מיום 14.07.2014 בתפ"ח 48009-03-13
שניתן על ידי כבוד השופטים צ' סgal, כ' מוסק וא' דראל

עו"ד ראובן בר-חיים

בשם המבקש:

עו"ד שאול כהן

בשם המשיב:

החלטה

1. מונחת לפני בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל של 5 שנים שהושת על המבקש בגין גזר דין של בית המשפט המחוזי בירושלים (תפ"ח 48009-03-13, השופטים צ' סgal, כ' מוסק וא' דראל). בקשה זו הוגשה بد בבד עם הגשת ערעור לבית משפט זה כנגד הכרעת הדין ולחפותו כנגד רכיב עונש המאסר בגין הדין.

עמוד 1

2. המבוקש הורשע לאחר שמיית ראיות ביצוע מעשים מגונים רבים באחת מבנותו (להלן: הbat הראשונה), לפי סעיף 351(ג)(2) בצוירוף סעיפים 345(ב) ו-345(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וביצוע מעשה מגונה בבת אחרת שלו (להלן: הbat השניה) לפי סעיף 351(ג)(1) בצוירוף סעיפים 348(א) ו-345(א)(3) לחוק העונשין. בקצרה ובאופן חלקי יתואר כי נקבע שבמספר מועדים לפני עשר שנים, עת הייתה הbat הראשונה כבת 12, עיטה המבוקש את גופה, לרבות מתחת לחולצתה ואת חזה, וכן נגע באיבר מינית באחת מהפעמים. במקרה אחר המבוקש, לגבי ציון כי הוא רב תורני בכיר, הצבע על ציטוט בגמר וטען כי לפיו מותר לבת ולאביה לישון יחדיו במיטה עירום. שסבירה הbat הראשונה כי הצדק עימם, נערתה לו. האישום בו הורשע המבוקש באשר לבתו והשניה הוא בגין אירוע שהתרחש כאשר הייתה כבת 11, במהלך ספר המבוקש את שערותיה בעודה עירומה, ולאחר מכן הتسويות שאל אותה אם היא אהבתה ש"עושים לה נעים" וליתף את גבה ואת חזה.

3. בבקשתה שלפני מתמקד בא כוח המבוקש בסיכון הערעור הן כנגד הכרעת הדין והן כנגד גזר הדין, הגבויים לעמדתו. באשר לערעור על הכרעת הדין בעניינה של הbat הראשונה, טוען בעיקר כי קיים חשש לעדות נגעה בדיוני, מתעוררת שאלה באשר להיתכנות המעשים, היא מעיליה עליו וכי לא ניתן להשתמש בעדויותיהן של שתיים מבנותו האחרות של המבוקש – הbat השניה ובת נוספת (להלן: הbat השלישית) – כחיזוק. ציון בתמצית כי המבוקש זוכה מהמעשים שייחסו לו בעניינה של הbat השלישית משום ש"מתיאורה של [הbat השלישית] לא עללה התנהגות מינית פסולה באופן דומה לתיאורי אחיזותה", ושל החשש כי בדבריה הושפעו מישחה שתתקיימה בין הbat השließית לבין הbat הראשונה בתום לב. באשר להכרעת הדין בעניינה של הbat השניה, טוען כי עצם הגדרת מעשי כמעשה מגונה היא שוגיה בנסיבות העניין, ושהמעשה אינו מימי בהכרח. לעניין גזר הדין מערער כנגד השתלשלות ההליך והשפעותיו לגישתו על העונש שהוטל על המבוקש. בעיקר טוען הוא כנגד הרשותו בעבירה לפי סעיף 351(ג)(2) לחוק העונשין לצדיה עונש מקסימלי של 15 שנות מאסר, ולא לפי סעיף 351(ג)(3) לחוק העונשין, עליה עמד לדין מלכתחילה ולצדיה עונש מאסר מקסימלי של 5 שנים בלבד. עוד טוען הוא כי הפרשה בעניינה של הbat הראשונה היא הדומיננטית, ولو הייתה מובאת לבדה בבית המשפט הייתה נידונה בפני בית משפט השלום. לעומת זאת, ללא שינויים אלו במהלך ההליך, היה נגזר על המבוקש עונש קל יותר בגין העבירה המקורית בה הואשם.

כמו כן, טוען כי אין חשש שהmboksh יימלט מן הדין באם תתקבל הבקשה. זאת ניתן ללמוד מהאופן בו כיבד את התנאים המגבילים של שחרורו בהם מצוין לאורך כל ההליך ומשום שמרכז חיו המקצועים והמשפטתיים הם בישראל. עוד טוען כי לא נשקפת ממנו מסוכנות ממשום שהוא עבר פלילי והעבירות בהן הורשע הן מלפני עשר שנים.

בדיוון שהתקיים בפניו התנגדה המשיבה לבקשתה. לטענת בא כוח המשיבה, השאלה ש策ריקה לעניין הבקשה לעיכוב הביצוע באשר לסיכון הערעור היא רק בדבר הטערכות ערכאת הערעור כך שתבוטל הרשותו של המבוקש במעשים שבוצעו כלפי הbat הראשונה. יתר רכיבי הערעור אינם משפיעים על הבקשה הנידונה. זאת מושםядי בהרשותה במעשים אלו בכך לגוזר על המבוקש עונש מאסר ממושך שאינו מצדיק את עיכוב הביצוע. להיות ומذובר בשאלות של מהימנות ושאלות שבעובדה, ובית המשפט המחויז קבע כי הbat הראשונה מהימנה ועדותה קוורנטית – יש לדוחות לגישתו את הבקשה.

4. לאחר עיון בבקשתה ובחומר שצורף לה ושמיית טענות הצדדים בדיון שהתקיים בפניו, מצאתי כי דין הבקשה להידחות. עסוקין בבקשתה לעיכוב ביצועו של עונש המאסר בפועל במשך 5 שנים שהוטל על המבוקש לאחר הרשותו בערכאה הדינית ועד להכרעה

בערעור בעניינו. על פי החלטת שופץ (ע"פ 111/99 שורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(2) 241, 277-282 (2000)), בבקשת מעין זו יש לשקל את עילות מגנון המשפט הפלילי וRICTSI עונש שנגזר על מושע בסמוך למtan גזר הדין, אל מול שמייה על זכויותיו גם בהליך הערעור, במיוחד בלב החשש כי לאחר ההכרעה בערעור יתרברר כי התקופה שrichtza המבוקש עד כה הייתה לשווה. לפיכך, השאלה המרכזית הניצבת לפני היא האם על פניו קיים חשש שדוחית הבקשה לעיכוב ביצוע עונשו תאין את ערעוורו ותפגע בזכותו זו. שיקול זה הוא בעל משקל עצמאי, לעומת שיקולים אחרים כגון עבורי הפלילי של נאש והתנהגותו במהלך המשפט.

במקרה שלפני הורשע המבוקש ביצוע מעשים מגונים בדרגות שונות של חומרה בשתיים מבנותיו בעודן קטינות. מדובר במעשים חמורים, שנעשו על ידי אב בבנותיו בנות ה-11-12. אב אשר היה עבורי דמות סמכותית, הן משפחתיות והן דתיות, ותקידן כМОבן היה לנונ עליה ולא לפגוע בהן. لكن, במסגרת הבקשה לפני יש להידרש אך לאפשרות של התערבות ערכאת הערעור בהכרעת הדין באופן מלא או באופן ממשי. גרעין הרשותו של המבוקש על ידי בית המשפט המחויז התבפס, באופן מפורט ומונומך, על ממצאי מהימנות וממצאים שבעובדה, בהם ערכאת הערעור לא נטה כלל להתערב במסום שלערכאה הדינית ישנו יתרון מובהק עליה, עת היא מתרשםת מן העדים באופן בלתי אמצעי. על כן, ומבליל להביע כל עמדה באשר לסייע הערעור באופן כללי ושאלות המשפטיות העולות בהודעת הערעור ושאין נוגעות לב הרשותו של המבוקש – לא נראה כי יש הצדקה להורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר. זאת אף אם הערעור יתקבל באופן חלקיעני בנסיבות הכרעת הדין או גזר הדין.

5. הבקשה נדחתת. המבוקש יתייצב לרICTSI עונש המאסר בפועל בתאריך 20.10.2014 בשעה 10:00 בבית המעצר "ניצן" ברמלה, ולהציג לדם כך בתעודת זהות או בדרכו תקף.

ניתנה היום, כ"ז באלו התשע"ד (21.9.2014).

שפט